

ledning til at finde Eieren. Men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at selv om man foretager den Forandring, som Forslaget Nr. 2 gaaer ud paa, nemlig at Hunde med Mundkurv, men uden Tegn ikke skulde optages, men kun aflives strax, saa at Optagelsen indskrænkes til Hunde med Tegn, vilde det ærede Medlems Forslag dog føre til forskjellige Ulemper. Forslaget gaaer ud paa, at Optagelsen paa Landet skal tilmeldes Sogneraadets Formand, for at Hundens Eier kan blive underrettet om dens Opholdssted; jeg seer ikke rettere, end at Forslagsstillerens Mening, skjøndt det ikke udtrykkeligt er sagt i Forslaget, maa være den, at det er Sogneraadets Formand, der skal have den Uleilighed at underrette Hundens Eier om, at den er optagen, og det er altsaa forsaavidt en Byrde, der lægges paa Sogneraadets Formand. Det er imidlertid ikke Alt, hvad der kan siges om det ærede Medlems Forslag under Nr. 3. Det maa nemlig erindres, at man jo kan optage Hunde, som høre hjemme andre Steder end i vedkommende Sogn, og naar man da underretter Sogneraadets Formand om, at en Hund er optagen, men Hunden ikke har dette enkelte Sogns Polititegn eller Numer i Sogneraadets Protocol over Hundene i dette Sogn, saa vil man virkelig berede Formanden en meget stor Uleilighed ved dette Forslag. Det kan være, at Hundens Polititegn viser hen til et Sogn, som Formanden slet ikke kender, eller som maaskee er langt borteliggende, men hvad skal han da gjøre? Skal han være pligtig til at skaffe Oplysning om, hvad det er for et Sogn, og derefter sørge for at faae Underretning sendt til Hundens Herre? Det kan jo endog tænkes, at Hunden er kommen fra Jylland over til Sjælland. (En Stemme: Fra Skagen!) Ja, fra Skagen, det kan man ogsaa meget godt tænke sig. Forslaget under Nr. 2 er altsaa, troer jeg, for strengt, idet det aabner Den, der træffer en løsgaaende Hund paa sin Grund, Ret til at nedskyde den strax, uagtet den er forsynet med Mundkurv, og hvad Forslaget under Nr. 3 angaaer, da har den ærede Forslagsstiller ikke været rigtig opmærksom paa de i visse Tilfælde ikke ganske ubetydelige praktiske Ulemper, som deraf kunne opstaae, navnlig for

Sogneraadets Formand. Udvalgets Fleertal har meent, at man burde blive staaende ved den Affattelse af Udkastets § 5, som er foreslaaet under Udvalgets Forslag under Nr. 3, der jo, som sagt, allerede gaaer et Skridt videre, end man er gaaet i Landstinget, og altsaa et bethdeligt Skridt videre, end Regjeringsudkastet gif, og at det vilde have sin Betydelighed at gaae endnu videre i Retning af Strengthed mod Hundene. Det vil derimod sees, at et Mindretal i Udvalget, to ærede Medlemmer, have foreslaaet et Underænderingsforslag til den foreslaaede § 4, som gaaer ud paa, at naar en Hund, som ikke maa aflives strax, men skal optages, ikke kan optages, skal den Skabelidende være berettiget til strax at aflive den, under Forudsætning af, at Hunden har gjort Skade. Mod dette Forslag vil jeg tillade mig at gjøre gjældende, at det efter min Overbeviisning er saare misligt at give Ret til at aflive en Hund under saa vag og ubestemt Betingelse som den, at Hunden beviisligt ikke kan optages. Der vil jo i de færreste Tilfælde være Bidner tilstede, som kunne afgjøre, hvorvidt Betingelsen er tilstede, og selv om der er Bidner tilstede, maa det erindres, at det er af det Slags Ting, som det er meget vanskeligt at fælde en bestemt Dom over, idet de forskjellige tilstedeværende Personers Opfattelse af hele Situationen kan være høist forskjellig; ja, det kan jo meget godt tænkes, at to Folk, der ere tilstede, kunne have høist forskjellige Meninger om, hvorvidt Hunden lod sig optage eller ikke. Den Ene kan mene Ja, den Anden mene Nei, hvad skal saa gjælde? Man frister paa denne Maade let en Mand til at nedskyde en Hund i den Overbeviisning, at han ikke kan optage den; han gjør det maaskee saameget hellere, fordi han seer, at der er Folk tilstede, som efter hans Mening i paakommende Tilfælde ville kunne bevidne, at Hunden ikke kunde optages, men naar saa Hundens Eier reiser Sag imod ham, fordi han har sludt Hunden, og han fører disse Folk til Bidne paa, at den ikke kunde optages, saa siger maaskee Peer: Jo, den kunde optages, hvorimod Poul siger: Nei, den kunde ikke optages. Det sees saaledes, at man paa den Maade let kan komme ind i meget tvivlsomme Forhold. Jeg skal ogsaa tillade mig at